

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-1715/2023-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mate Asanović, Sarići 50, 21203 Neorić, OIB: 27394340658, zastupanog po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, 21000 Split, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 14. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Usvaja se u cijelosti kao osnovan podredni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 68,37 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 20,84 koja teče od 15. kolovoz 2019.
- 22,13 koja teče od 15. travanj 2020.
- 4,56 koja teče od 15. svibanj 2020.
- 20,84 koja teče od 15. svibanj 2022. do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

II/ Odbija se u cijelosti glavni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 545,06 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 3,49 koja teče od 15. studeni 2018.
- 2,95 koja teče od 15. prosinac 2018.
- 2,68 koja teče od 15. siječanj 2019.
- 18,77 koja teče od 15. veljača 2019.

- 3,75 koja teče od 15. ožujak 2019.
- 4,56 koja teče od 15. travanj 2019.
- 4,02 koja teče od 15. svibanj 2019.
- 3,75 koja teče od 15. lipanj 2019.
- 3,75 koja teče od 15. srpanj 2019.
- 1,88 koja teče od 15. kolovoz 2019.
- 3,22 koja teče od 15. rujan 2019.
- 1,51 koja teče od 15. listopad 2019.
- 3,57 koja teče od 15. studeni 2019.
- 7,00 koja teče od 15. prosinac 2019.
- 6,62 koja teče od 15. siječanj 2020.
- 8,61 koja teče od 15. veljača 2020.
- 7,00 koja teče od 15. travanj 2020.
- 4,56 koja teče od 15. svibanj 2020.
- 7,62 koja teče od 15. lipanj 2020.
- 4,56 koja teče od 15. srpanj 2020.
- 2,95 koja teče od 15. kolovoz 2020.
- 4,56 koja teče od 15. rujan 2020.
- 2,95 koja teče od 15. listopad 2020.
- 4,29 koja teče od 15. studeni 2020.
- 3,49 koja teče od 15. prosinac 2020.
- 12,12 koja teče od 15. siječanj 2021.
- 7,62 koja teče od 15. veljača 2021.
- 0,51 koja teče od 15. ožujak 2021.
- 6,73 koja teče od 15. travanj 2021.
- 0,78 koja teče od 15. svibanj 2021.
- 7,62 koja teče od 15. lipanj 2021.
- 8,61 koja teče od 15. srpanj 2021.
- 8,61 koja teče od 15. rujan 2021.
- 4,56 koja teče od 15. listopad 2021.
- 7,62 koja teče od 15. studeni 2021.
- 4,29 koja teče od 15. prosinac 2021.
- 7,62 koja teče od 15. siječanj 2022.
- 3,57 koja teče od 15. veljača 2022.
- 7,00 koja teče od 15. ožujak 2022.
- 7,62 koja teče od 15. travanj 2022.
- 9,98 koja teče od 15. svibanj 2022.
- 12,04 koja teče od 15. lipanj 2022.
- 16,05 koja teče od 15. srpanj 2022.
- 23,81 koja teče od 15. kolovoz 2022.
- 11,27 koja teče od 15. rujan 2022.
- 14,52 koja teče od 15. listopad 2022.
- 10,77 koja teče od 15. studeni 2022.
- 12,21 koja teče od 15. prosinac 2022.
- 16,89 koja teče od 15. siječanj 2023.
- 5,43 koja teče od 15. veljača 2023.

- 11,61 koja teče od 15. ožujak 2023.
- 9,55 koja teče od 15. travanj 2023.
- 1,42 koja teče od 15. svibanj 2023.
- 15,81 koja teče od 15. lipanj 2023.
- 5,89 koja teče od 15. srpanj 2023.
- 5,61 koja teče od 15. kolovoz 2023.
- 6,15 koja teče od 15. rujan 2023.
- 15,09 koja teče od 15. listopad 2023.
- 18,30 koja teče od 15. studeni 2023.
- 12,49 koja teče od 15. prosinac 2023.
- 11,61 koja teče od 15. siječanj 2024.
- 8,88 koja teče od 15. veljača 2024.
- 12,30 koja teče od 15. ožujak 2024.
- 16,44 koja teče od 15. travanj 2024.
- 9,43 koja teče od 15. svibanj 2024.
- 20,71 koja teče od 15. lipanj 2024.
- 2,63 koja teče od 15. srpanj 2024.
- 11,18 koja teče od 15. kolovoz 2024. do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

III/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.337,50 EUR na račun punomoćnika tužitelja odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 07.11.2023.godine tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre/tehničara pri Klinici za onkologiju, te da ima prebivalište na adresi Neorić, Sarići 50, koje je od mjesta rada Split, Spinčičeva 1, udaljeno 30,51 km. Navodi se da tužitelj ima pravo na isplatu razlike naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru jer da je odredbom čl.66.st.9.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020), te čl.65.st.11.TKU-a

(NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) propisano da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja do dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja do završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta. Također je navedeno da je odredbom iz čl.66.st.12.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020) koji se primjenjivao od 01.12.2017.g. do 30.04.2022.g., propisano ako je od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predočenje ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Odredbom iz čl.65.st.14.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuje od 01.05.2022.g. prethodno navedena naknada je povećana na iznos od 1,35 kuna po prijeđenom kilometru. Ističe se da obzirom na radno vrijeme tužitelja i raspored vožnje autobusne linije u konkretnom slučaju organizirani međumjesni prijevoz ne omogućava tužitelju svakodnevni redovit dolazak na posao i povratak s posla, da tužitelj ima pravo na isplatu putnih troškova po prijeđenom kilometru. Ovo posebice iz razloga što da tužitelj kada radi noću, vikendom ili praznikom uopće nema organiziran međumjesni prijevoz koji bi omogućavao dolazak ili odlazak s posla unutar vremena čekanja od 45 minuta. Također je navedeno da je notorna činjenica da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza prijevoza zbog pandemije COVID -19. Radi navedenog, tužitelj je prisiljen koristiti osobni automobil, te sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a, ima pravo na isplatu troškova prijevoza (za dolazak i povratak s posla) prema prijeđenom kilometru. Također se ističe da je tuženik pogrešno umanjivao naknadu troškova prijevoza jer da je propisano odredbom čl.66.st.16.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te čl.65.st.21.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koje se primjenjuju od 01.12.2017.g. da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a troškovi naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru da se mogu manjiti samo za određene dane i to kada tužitelj nije uzastopce u obvezi dolaziti na posao više od dva dana. Međutim, tuženik da je protivno svim prethodno citiranim odredbama TKU-a, pogrešno obračunavao i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza. Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a, smatrajući da ima pravo na isplatu naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Tužitelj je podneskom od 08.04.2026.godine (list 190-194 spisa) konačno uredio tužbeni zahtjev na način da glavnim tužbenim zahtjevom potražuje razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.godine do 30.09.2024.godine u iznosu od 545,06 Eur-a prema prijeđenom kilometru, a ukoliko sud ne prihvati glavni tužbeni zahtjev kao osnovan predlaže sukladno 188. stavka 2. ZPP-a da prihvati podredni tužbeni zahtjev kojim potražuje razliku manje isplaćenih troškova prijevoza u iznosu od 68,37 Eur-a po mjesečnoj karti sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava osnov i visinu potraživanja.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 7 spisa); cjenika Promet d.o.o. usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 8 spisa); cjenika pokaznih sportskih i studentskih karata (list 9 spisa); obavijesti Prometa d.o.o. Split (list 10 spisa); podataka o cijeni javnog gradskog prijevoza (list 44 spisa); platnih lista i evidencija (list 53 i 62 spisa); tumačenja TKU-a (list 70-84 spisa); nalaza i mišljenja Centra za vještačenja u Splitu (list 127-139 spisa). Izveden je i dokaz saslušanjem tužitelja (list 64 spisa).

4. Podredni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je osnovan dok je glavni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

5. Među strankama nije sporna činjenica da je tužitelj zaposlen kod tuženika na radnom mjestu medicinskog tehničara, te da ima prebivalište na adresi Neorić, Sarići 50, 21000 Split, a koje je mjesto prebivališta od tužiteljevog mjesta rada udaljeno 30,51 km, a što je razvidno također iz potvrde HAK-a (list 5 spisa), a sve navedeno proizlazi i iz iskaza saslušanog tužitelja u ovom postupku. U odnosu na sporna pitanja vezana za punomoć koju je tužitelj izdao punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, navedena pitanja su u cijelosti razjašnjena na ročištu glavne rasprave od 03.09.2025., a na kojem ročištu je tužitelj decidirano potvrdio da je opunomoćio odvjetnicu Martinu Radić Šunjić da ga zastupa u predmetnoj pravnoj stvari i da za njega primi sve novčane primitke pa i parnični trošak.

6. Sporno je pripada li tužitelja razlika naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. listopada 2018. do 30.09.2024. i ukoliko pripada u kojem iznosu. Tuženik je u podnesku od 13.05.2026.godine prigovorio zastari potraživanja. Međutim, prigovor zastare potraživanja je neosnovan budući nije prošlo pet godina od dospelosti svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja iz uređenog tužbenog zahtjeva od 08.04.2026.godine (članak 139. ZR-a).

7. Iz pregledanih podataka HAK-a (list 5 spisa) proizlazi da je tužiteljevo mjesto prebivališta u Neoriću, Sarići 50 udaljeno od mjesta rada u Spinčicevoj 1, Split 30,51 km.

8. Iz pregledanog cjenika usluga prijevoza putnika u javnog gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava tvrtke Promet d.o.o. (list 8 spisa) proizlazi da je cijena mjesečne pokazne karte za IV. Tarifnu zonu 570,00 kuna mjesečno/75,65 eura.

9. Iz pregledanih Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 7 spisa) proizlazi da tužiteljevo mjesto prebivališta spada u prometnom smislu u IV/ Tarifnu zonu.

10. Iz iskaza saslušanog tužitelja proizlazi da radi na klinici za onkologiju kod tuženika kao medicinski tehničar. Tužitelj navodi da na relaciji od mjesta njegovog prebivališta u Neoriću pa do mjesta rada postoji organizirani javni prijevoz, te da postoji čak i više linija autobusa s kojim on može doći na posao i vratiti se sa posla te da jedino u razdoblju pandemije korona virusa nije postojala mogućnost korištenja javnim prijevozom. Isti navodi da se on uglavnom u utuženom razdoblju koristio javnim prijevozom, a da je rjeđe koristio prijevoz osobnim vozilom na posao i sa posla. Međutim, tužitelj naglašava da je primijetio po svojoj obračunskoj listi plaće prilikom

isplata da mu izrazio osciliraju iznosi koje mjesečno prima na ime prijevoza te da to nije uopće ovisilo o tome da li je na godišnjem odmoru ili bolovanju već da su ti iznosi isplaćivani u manjem iznosu ponekad i u većim vrijednostima a iz kojih razloga da je nastala razlika u putnim troškovima te da je ta situacija i u današnje vrijeme ono što primjećuje. Navodi da je njegovo radno vrijeme u smjenama i to ujutro od 07,00 do 14,00, poslijepodne od 14,00 do 21,00 navečer i noćna smjena od 21,00 do 07,00 sati. Tužitelj navodi da kada odlazi na posao u jutarnjoj smjeni da bude na stanici negdje oko 5,30, a u popodnevnoj smjeni da bude na stanici otprilike u 12,30, a za noćnu smjenu da ima autobus i u 18,00 sati, a da on dođe na stanicu u 18,40. Također isti navodi kada dođe u Split iz Neorića da dolazi u Sukošansku ulicu i da ponovno mora koristiti gradski prijevoz do posla.

11. Iz pregledanih podataka HAK-a (list 5 spisa) proizlazi nedvojbeno da je tužiteljevo mjesto prebivališta Sarići 50, Neorić, udaljeno od njenog mjesta rada u Spinčicevoj 1 u Splitu 30,51 km, a što znači da je mjesto prebivališta tužitelja udaljeno od mjesta rada više od 2 km. U navedenom smislu, a budući je udaljenost od tužiteljevog prebivališta do mjesta rada duže od dva kilometra tužitelja pripada naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska sa posla sukladno citiranim odredbama članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), te 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) za cijelo utuženo razdoblje od 01.10.2018.godine do 30.09.2024.godine. U predmetnom postupku je iz provedenih dokaza, iskaza tužitelja i svih pregledanih isprava nesporno utvrđena činjenica da tužitelj ima svakodnevno organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada te da čak na ovoj relaciji postoji više autobusnih linija na raspolaganju od tužiteljevog mjesta prebivališta do mjesta rada, te da autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada IV Tarifnoj zoni, kao i da je cijena mjesečne pokazne karte IV Tarifnu zonu prema pregledanom cjeniku usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 8 spisa) iznosi 570,00 Kuna/75,65 Eur-a. U smislu odluke o pripadajućim troškovima prijevoza iz iskaza tužitelja proizlazi da je tužitelj tijekom utuženog razdoblja radio na Klinici za onkologiju kao medicinski tehničar s radnim vremenom u jutarnjoj smjeni od 07,00-14,00, poslijepodne od 14,00 do 21,00, te noćnu smjenu od 21,00 do 7,00 te da isti može doći organiziranim javnim prijevozom na posao na vrijeme. U tom smislu iz iskaza tužitelja proizlazi da isti ima adekvatan organizirani javni prijevoz autobusom koji mu omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla kod tuženika, te se tužitelj koristio isključivo prema svom iskazu za dolazak na posao i odlazak s posla organiziranim javnim prijevozom osim u razdoblju pandemije corona virusa, a što se primarno odnosi na utuženo razdoblje od 21.03.2020.godine do zaključno 11.05.2020.godine kad isti nije imao raspoloživu autobusnu liniju za dolazak na posao. Imajući u vidu sve navedeno tužitelja prema onome što je propisano citiranom odredbom članka 66.stavka 7. TKU-a za utuženo razdoblje od 01.10.2018.godine do 20.03.2020.godine, te za razdoblje od 12.05.2020.godine do 30.09.2024.godine ima pravo na naknadu troškova prijevoza u cijeni iznosa mjesečne karte za četvrtu tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, budući prema iskazu tužitelja za to utuženo razdoblje je postojao na relaciji od njenog prebivališta do mjesta rada kod tuženika organizirani javni prijevoz, a kojim se isti koristio za dolazak na posao te kojim je istome omogućen redoviti dolazak na posao kod tuženika i povratak sa posla, dok istog za razdoblje od 21.03.2020.godine do zaključno

11.05.2020.godine u vrijeme pandemije corona virusa kad prema iskazu tužitelja, a što je i općepoznato na relaciji od tužiteljevog mjesta prebivališta do mjesta rada kod tuženika nije bilo redovne autobusne linije kojim bi tužitelju bio omogućen redovni dolazak na posao kod tuženika i povratak s posla pripada trošak prijevoza prema prijednom kilometru.

12. Temeljem odredbe članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), a koji se TKU primjenjuje od 01.12.2017.godine, te odredbe članka 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) koji se primjenjuje od 01.svibnja 2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje, temeljem odredbe članka 66.stavka 7. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te članka 65.stavka 9. TKU-a ("NN" br. 56/22, 127/22) je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbom članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte zbog korištenja godišnjeg odmora da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naposljetku, je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

13. Iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja d.o.o. Split - vještakinje Ines Lozić (list 140-152 spisa) da je vještakinja uvidom u dokumentaciju utvrdila da je tuženik u utuženom razdoblju tužitelju isplaćivao troškove prijevoza i to naknadu troškova mjesnog prijevoza u visini karte i naknadu troškova prijevoza po prijednom kilometru. Vještakinja je u skladu s nalogom suda dala dvije varijante prijevoza , te je izračunala vezano za prvu varijantu izračuna da potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza u razdoblju od 01.10.2018.godine do 30.09.2024.godine, a pod pretpostavkom da ostvaruje pravo na naknadu u visini od 1,00 kn po prijednom kilometru za razdoblje do 30.04.2022.godine te za razdoblje od 01.05.2022.godine u visini od 1,35 kn/0,18 Eur-a po prijednom kilometru, odnosno u visini naknade troškova prijevoza usklađene sa promjenama cijene goriva, iznosi 545,06 Eur-a (Tabela 2. stupac 14.) Vezano za drugu varijantu izračuna vještakinja navodi da potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.godine do 30.09.2024.godine pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 01.10.2018.godine do 20.03.2020. i od 12.05.2020. do 30.09.2024.godine ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za četvrtu tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split te pod pretpostavkom da u razdoblju od 21.03.2020.

godine do 11.05.2020. ostvaruje pravo na naknadu po prijeđenom kilometru, iznosi 68,37 Eur-a (Tabela 3. stupac 13).

14. Tužitelj je uredio tužbeni zahtjev podneskom tužitelja od 08.04.2026.godine sukladno nalazu i mišljenju Centru za vještačenja na način da je sukladno odredbi članka 188.stavka 2. ZPP-a postavio glavni tužbeni zahtjev kojim potražuje neisplaćenu razliku troškova prijevoza po prijeđenom kilometru u iznosu od 545,06 Eur-a, te eventualni podredni tužbeni zahtjev kojim potražuje neisplaćenu razliku troškova prijevoza po mjesečnoj karti za IV/ tarifnu zonu u iznosu od 68,37 Eur-a. Tuženik je u podnesku od 13.05.2026.godine prigovorio nalazu i mišljenju Centra za vještačenja ističući da je financijski vještak izračunao visinu potraživanja isključivo po parametrima koje je postavio tužitelj, te je ujedno istakao protivljenje preinaci tužbe te je istakao prigovor zastare potraživanja i u odnosu na glavni i u odnosu na podredni tužbeni zahtjev. U odnosu na prigovor tuženika da je vještak izradio nalaz i mišljenje isključivo prema parametrima koje je predložio tužitelj navedenu tvrdnju ne treba uzeti u obzir budući tuženik nije u niti jednom trenutku predlagao parametre za vještačenje, te je sud odredio vještačenje prema raspoloživoj dokumentaciji i činjeničnom stanju u predmetnom spisu, a vještačenje je provedeno u jedine dvije moguće varijante i to po prijeđenom kilometru i po mjesečnoj karti za IV/ tarifnu zonu. U navedenom smislu navedeni prigovor tuženika na nalaz i mišljenje vještaka Centra za vještačenje je u cijelosti neosnovan. Tuženik nije predlagao dopunu vještačenja niti je tražio da se pozove vještaka da razjasni njegov prigovor pa se u tom smislu njegov prigovor ima smatrati da je paušalne naravi.

15. Navedeni nalaz i mišljenje Centra za vještačenja Split ovaj sud smatra vjerodostojnim i logičnim budući se isti zasniva na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj u predmetni spis i nalogu ovog suda, a prigovori tuženika na nalaz i mišljenje su neosnovani i paušalni.

16. Radi svega navedenog, ovaj sud je mišljenja da iz svih pregledanih dokaza u ovom spisu te iskaza tužitelja nedvojbeno proizlazi da je tužitelj imao odgovarajući organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta Sarići 50, Neorić do mjesta rada Spinčićeva 1 budući je navedeni prijevoz bio adekvatan redovnom radnom vremenu tužitelja u jutarnjoj, popodnevnoj smjeni i noću pa ga za razdoblje od 01.10.2018.do 20.03.2020.godine i od 12.05.2020. do 30.09.2024., te istog u tom smislu pripada naknada troškova prijevoza prema cijeni mjesečne karte za IV/ tarifnu zonu javnog prijevoznika. Tužitelj nije imao adekvatan javni prijevoz samo u razdoblju pandemije corona virusa od 21.03.2020. do 11.05.2020.godine, a za koje razdoblje ga pripada naknada troškova prijevoza prema prijeđenom kilometru. Također je potrebno istaći da tuženik sukladno onome što je propisano ne može umanjivati troškove prijevoza za sve dane kad tužitelj ne dolazi na posao. Budući iz provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi da tužitelja na relaciji od mjesta njegovog prebivališta do mjesta rada pripadaju pretežito troškovi prijevoza po mjesečnoj karti jer je tužitelj imao organizirani javni prijevoz na relaciji od mjesta prebivališta do mjesta rada u pretežitom dijelu utuženog razdoblja osim u razdoblju pandemije corona virusa kad isti nije imao organiziran javni prijevoz i kad ga pripadaju troškovi prijevoza po prijeđenom kilometru pa tuženik može umanjivati tužitelju troškove prijevoza samo za onaj mjesec u kojem tužitelj pretežito koristi godišnji odmor, a što je navedeno i u nalazu i mišljenju Centra za vještačenja.

17. Tužitelja prema izračunu Centra za vještačenja (Ines Lozić) iz njegovog nalaza i mišljenja na ime manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.godine do 30.09.2024.godine pripada ukupan iznos od 68,37 Eur-a, a prema iznosu mjesečne karte za četvrtu tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split za razdoblje od 01.10.2018.godine do 20.03.2020.godine te od 12.05.2020. do 30.09.2024., dok u razdoblju od 21.03.2020. godine do 11.05.2020.godine ostvaruje pravo na naknadu po prijeđenom kilometru. Na priznati iznos glavnice potraživanja od 68,37 Eur-a tužitelja pripada i zakonska zatezna kamata temeljem odredbe članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), a koje zakonske zatezne kamate teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja petnaestog dana u idućem mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, a prema članku 84. stavku 3. ZR/09, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. Tužitelju ne pripadaju zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće jer isti do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) slijedom čega su tužitelju na priznati iznos glavnice dosuđene zatezne kamate osim zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

18. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja u cijelosti je usvojen kao osnovan podredni tužbeni zahtjev tužitelja i odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude, dok je odbijen glavni tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, a kojim tužitelj potražuje neisplaćenu razliku troškova prijevoza po prijeđenom kilometru.

19. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio sa podrednim tužbenim zahtjevom tuženik mu je sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi parnične troškove. Naime, podredni tužbeni zahtjev je usvojen u cijelosti, a isti je postavljen upravo za slučaj da sud ne prihvati glavni tužbeni zahtjev sve sukladno odredbi članka 188.stavka 2. ZPP-a pa u tom smislu odbijanje glavnog tužbenog zahtjeva ne predstavlja djelomičan uspjeh tužitelja u ovoj parnici, a zbog čega tužitelja pripadaju parnični troškovi u cijelosti sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a. Tužitelj je popisao troškove u podnesku od 08.04.2026. Tužitelja kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 25.10.2024.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 26.03.2025.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 03.09.2025.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 08.04.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 22.05.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 02.09.2026.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu objave presude u iznosu od 25 bodova, 375 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 750,00 Eur-a te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 187,50 Eur-a ukupno iznosi 937,50 Eur-a te što uz trošak vještačenja u iznosu od 400,00 Eur-a ukupno iznosi 1.337,50 Eur-a koji iznos tužitelja pripada na ime parničnih troškova zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od

presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

20. Tuženik se u podnesku od 13. svibnja 2026. protivio djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva. Naime, tužitelj je kondemnatornim tužbenim zahtjevom od 25.10.2024.godine najprije potraživao s razlike manje isplaćenih troškova prijevoza iznos od 1.368,00 Eur-a. Tužitelj je zatim citiranim podneskom od 08.04.2026..godine specificirao tužbeni zahtjev odmah nakon provedenog vještačenja te u konačnici tim podneskom na ime razlike manje isplaćenih troškova prijevoza glavnim tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 545,06 Eur-a, a podrednim tužbenim zahtjevom iznos 68,37 Eur-a budući je tek nakon navedenog vještačenja bilo moguće objektivno procijeniti visinu tuženikovog dugovanja po navedenom osnovu. Prema gledištu Vrhovnog suda RH svako smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe prema članku 193. ZPP-a, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari te je za to uvijek potreban pristanak tuženika. Međutim, ovaj sud cijeni da se tuženik neosnovano protivi smanjenju tužbenog zahtjeva (djelomičnom povlačenju tužbe) budući je tužitelj specificirao tužbeni zahtjev navedenim podneskom odmah nakon provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja po Centru za vještačenja. Naime, budući je tužitelj tek u trenutku kad je provedeno navedeno vještačenje mogao procijeniti visinu neplaćenih troškova prijevoza koji je pripadaju, te saznati sve odlučne činjenice vezano za visinu predmetnog potraživanja, nedopuštanje usklađenja tužbenog zahtjeva koje je uslijedilo odmah nakon provedenog vještačenja bi bilo nerazmjerno legitimnom cilju iz odredbe članka 190.stavka 1. ZPP-a. Naime, smanjenje tužbenog zahtjeva nakon provedenog financijskog vještačenja nije promijenilo identitet spora niti su iznesene ikakve nove činjenice u postupku. U navedenom smislu neosnovano je protivljenje tuženika smanjenju tužbenog zahtjeva, a radi čega je trebalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti u navedenom, zatraženom smanjenom iznosu iz podrednog tužbenog zahtjeva, a u iznosu od 68,37 Eur-a, a kako je odlučeno u točki I/ izreke ove presude. Međutim, tužitelju je dosuđen parnični trošak kako je i potraživao na račun punomoćnika tužitelja budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno. Tužitelj je na ročištu od 03.rujna 2025.godine potvrdio da je dobrovoljno ovlastio punomoćnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da za nju može primiti sve novčane primitke, pa i parničnih trošak putem svog računa, a za tužitelja pa se upravo time može smatrati da je tužiteljica za navedeno odvjetnici Martini Radić Šunjić izdala specijalnu punomoć. Pored navedenog u punomoći koju je tužitelj izdao odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 6 spisa) proizlazi da je istu izričito ovlastio na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastio da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužitelja. Pored navedenog potrebno je istaći da zahtjev tužitelja za isplatom parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva budući je sukladno odredbi članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti tužbenog zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanja drugog zahtjeva uz postojeći dok parnični trošak sukladno onome što je propisano odredbom članka 151.stavka 1. ZPP-a ne predstavlja tužbeni zahtjev već nastali izdatak učinjen

u tijeku ili u povodu postupka. Sud odlučuje sukladno odredbi članka 164.stavka 1. ZPP-a o tome da li i u kojem iznosu stranku pripada zatraženi parnični trošak i to na određeni zahtjev stranke u zavisnosti od uspjeha u parnici. U tom smislu stranka postavlja zahtjev za isplatu troška, a sud odlučuje o visini parničnog troška koji stranku pripada pa u tom smislu izmjena potraživanja načina plaćanja u zahtjevu za isplatu parničnog troška ne predstavlja u pravnom smislu ni preinaku tužbe. Radi navedenog dosuđen je tužitelju parnični trošak na račun njegove punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki III/ izreke ove presude.

Split, 14. rujna 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

-pun. tužitelja

-tuženiku

-u spis

Broj zapisa: **9-3088d-1a74b**

Kontrolni broj: **001e0-a4843-20949**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.